

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 1216202575
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1216202575.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne SPOJNET s.r.o., so sídlom v Bratislave, Brečtanova č. 4/B, IČO: 45 390 053, zastúpenej spoločnosťou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozska č. 4/B, IČO: 47 239 921, proti žalovanému Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého č. 2, IČO: 00 166 260, o zaplatenie 96.780,-€ s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 22Cb/67/2016, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/35/2017-103 z 29. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobkyňa m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 22Cb/67/2016-92 z 23. novembra 2016 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 96.780,- € s 9,05% úrokom z omeškania ročne od 17. augusta 2015 do zaplatenia a náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 96.780,-€ s príslušenstvom titulom náhrady škody (ušlého zisku). Súd mal za preukázané, že dňa 17. júna 2015 žalobkyňa ako dodávateľka a žalovaný ako objednávateľ uzatvorili zmluvu o poskytovaní služieb č. Z201511846_Z, predmetom ktorej bola migrácia a upgrade aplikačnej infraštruktúry a okolitého ICT prostredia trojvrstvovej aplikácie typu klient - server, teda transport infraštruktúry z Liptovského Mikuláša do Bratislavy a následné sfunkčnenie aplikačného programového vybavenia CERS. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky elektronického trhoviska vo verzii 1.3 účinnej od 1. júna 2015, ktorých druhú časť tvorili Všeobecné zmluvné podmienky (ďalej aj ako „VZP“). Ďalej mal za preukázané, že v súlade s dojednanými zmluvnými podmienkami žalobkyňa vykonala všetku prípravu potrebnú na splnenie svojho zmluvného záväzku, keď v mieste plnenia (dátové centrum Liptovský Mikuláš) zabezpečila dostatočný počet pracovníkov na realizáciu prípravných prác

za účelom presunu technických zariadení do dátového centra v Bratislave. Splnenie záväzku bolo zmarené neposkytnutím potrebnej súčinnosti zo strany žalovaného, keďže povereným pracovníkom žalobkyne neumožnil vstup do budovy, v ktorej sa technické zariadenia nachádzali, pričom požadovanú súčinnosť na prípravu presunu technických zariadení žalovaný neposkytol ani v opakovanom termíne plnenia. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu, nakoľko má za preukázané splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorú žalobkyňa vyčíslila na sumu 96.780,-€ predstavujúcu zisk, ktorý mohla žalobkyňa dôvodne očakávať pri obvyklom priebehu veci. Došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného (žalobkyňa neposkytol nevyhnutnú súčinnosť pri poskytnutí zmluvného plnenia), je daná existencia škody u žalobkyne a rovnako príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. K obrane žalovaného, že sprístupneniu budovy v čase dohodnutého plnenia zo zmluvy zabránila tretia osoba (spoločnosť ARMAGEDON s.r.o., ktorá je vlastníkom budovy, v ktorej sú technické zariadenia umiestnené), súd prvej inštancie podotkol, že uvedená skutočnosť je pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu irelevantná. V dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného vzniklo žalobkyne voči žalovanému právo na náhradu škody v sume 96.780,-€. Pretože žalovaný jej škodu nenahradil, dostal sa do omeškania, z dôvodu ktorého jej súd priznal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

3. Na odvolanie žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/35/2017-103 z 29. novembra 2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) ako vecne správny potvrdil a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti dodal, že v zmysle VZP bol žalovaný povinný poskytnúť žalobkyňu nevyhnutnú súčinnosť za účelom riadneho dodania či poskytnutia plnenia v zmysle zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, nevynaložil potrebnú súčinnosť na to, aby pracovníci žalobkyne mohli vstúpiť do priestorov budovy (v ktorej malo byť poskytnuté plnenie zo zmluvy) a vykonať práce v zmysle zmluvy o poskytovaní služieb zo 17. júna 2015. Konaním, resp. nekonaním žalovaného došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu so žalobkyňou, ktorej následkom bol vznik škody (ušlý zisk) na strane žalobkyne. Za daných okolností sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že boli naplnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie povinnosti, vznik škody a kauzálny nexus, teda príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody u žalobkyne. Odvolací súd ďalej poznamenal, že žalovaný v plnom rozsahu zodpovedal za splnenie svojich povinností zo zmluvy bez ohľadu na usporiadanie vlastníckych vzťahov v budove, v ktorej sa nachádzali technické zariadenia, ktoré mali byť pracovníkmi žalobkyne vystahované. Poukázal na obsah notárskej zápisnice spísanej 14. júla 2015, z ktorej vyplýva, že v dohodnutom čase plnenia dňa 9. júla 2015 boli v mieste plnenia prítomní aj zástupcovia žalovaného, avšak priestory danej budovy jej sprístupnené neboli. Na dôvažok odvolací súd zdôraznil, že žalovaný už v čase uzavretia zmluvy so žalobkyňou nemal žiadny právny titul na užívanie predmetných priestorov, nakoľko zo strany ich vlastníka mu bolo dňa 19. januára 2015 doručené odstúpenie od zmluvy o nájme spolu s výzvou ma vypratanie priestorov do 3 dní od doručenia odstúpenia a výzvou na úhradu splatného nájomného. Poukázal na to, že žalovaný napriek uvedenej skutočnosti uzavrel so žalobkyňou dňa 17. júna 2015 predmetnú zmluvu o poskytnutí služieb, pričom si musel byť vedomý prípadných problémov súvisiacich s možnosťou vstúpiť do priestorov, v ktorých mal na základe už neexistujúce nájomného vzťahu uskladnené dané technické vybavenie.

4. Rozsudok odvolacieho súdu napadol z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaný dovolaním, z obsahu ktorého vyplýva, že prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 odsek 1 písm. b/ CSP. Podanie dovolania žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania, eventuálne, aby

rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 444 ods. 1 CSP. Za nesprávny označil záver obidvoch súdov, že to bol žalovaný, kto neumožnil prístup do predmetnej budovy v Liptovskom Mikuláši a neposkytol potrebnú súčinnosť. Namietal, že nemôže niesť zodpovednosť, za to, že vlastník predmetnej budovy v Liptovskom Mikuláši neumožnil pracovníkom žalobcu prístup do predmetnej budovy za účelom realizácie povinností vyplývajúcich pre žalobcu zo zmluvy. Dovolateľ ďalej obidvom súdom vytýkal nesprávne právne posúdenie veci, keď dospeli k záveru o zodpovednosti subjektu zmluvného vzťahu za škodu aj vtedy, keď porušenie jeho povinnosti bolo v konečnom dôsledku spôsobené inou osobou. Za nesprávne právne posúdenie označil aj neprimerane extenzívny výklad pojmu „poskytnutie súčinnosti“ a neaplikovanie ustanovenia § 374 Obchodného zákonníka.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť.

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky.

7.1. Podľa § 432 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

7.2. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

8. Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

9. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

10. Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Pokiaľ dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa dovolací súd doposiaľ ešte nezaoberal, tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je povinnosťou procesnej strany - dovolateľa relevantnú otázku v dovolaní nastoliť a vymedziť. CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou dovolateľa, a nie dovolací súd. Právne otázky, takto dovolateľom v dovolaní nenastolené, nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Nie je úlohou odvolacieho súdu, aby na základe tvrdení žalovaného konkretizoval a naformuloval otázku. Dovolací súd tiež nemôže svoje rozhodnutie založiť na hypotézach a domnienkach, akú asi otázku mal dovolateľ na mysli - ktorou sa dovolací súd doposiaľ vo svojej rozhodovacej praxi nezaoberal.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

12. Dovolateľ sa v dovolaní v podstate zaoberal vecnou správnosťou právnych záverov súdov (právnym posúdením prejednávanej veci) pričom za nesprávny označil dovolateľ právny záver obidvoch súdov o zodpovednosti určitého subjektu zmluvného vzťahu, za škodu aj vtedy, keď porušenie jeho povinnosti

bolo v konečnom dôsledku spôsobené inou osobou. Za nesprávne právne posúdenie veci považoval dovolateľ aj neprímerane extenzívny výklad pojmu „poskytnutie súčinností“ a ďalej neaplikovanie ustanovenia § 374 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z obsahu dovolania, otázku majúcu pre rozhodnutie odvolacieho súdu kľúčový význam, dovolateľ však podľa názoru dovolacieho súdu presne nevymedzil a nekonkretizoval.

13. Úlohou dovolacieho súdu nie je, aby svojim výkladom textu dovolania fakticky dopĺňal či domýšľal niektoré jeho náležitosti. V prípade absencie vymedzenia kľúčovej právnej otázky, ktorú dovolací súd doposiaľ neriešil, nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priechiaci sa nielen novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania uvedenej v CSP, ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z obsahu dovolania dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis, a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, by prichádzala do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (viď R 54/2012 a tiež niektoré ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 3Cdo/53/2011, sp. zn. 4Cdo/68/2011, sp. zn. 7Cdo/17/2013).

14. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného ako neprípustné nerozhodoval už o návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti napadnutých rozsudkov. Dovolací súd nie je povinný o návrhu žalovaného na odklad rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2016 sp. zn. 3Cdo/616/2015).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

18. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti napadnutých rozsudkov podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.